

Йорги Марийки думаше:
«Кждѣ е, Мино, маму ти,
Мама ти йоще такю ти?»
— «Мама йутиди на черква
Свѣштица да си запали,
На Бога да се помоли.

Такю е на угеница.»
— «Моли се, Мино, на Бога
Черкова да се събори,
Майка ти тамъ да устани,
Ний двама да се вземими.»

Пѣсеньта се свършва съ туй, че Йорги открадва Марийка и я завожда въ своето родно място — Лѣсковецъ.

Прѣди около десетина години дъщерята на К. П. поѣгнѣ за единъ свой роднина. Причината на бѣгството бѣше, че не се разрѣшаваше законното имъ вѣнчаванье. Откраднѫлите си приживѣхъ нѣколко дѣца, невѣнчани. Това обстоятелство станѫ причина да се тѣрпятъ и да не се иска разпушчанието имъ. Дѣцата имъ сѫ кръстени, но тѣмъ не имъ се дозволява да се прѣчистяватъ.

Казанлѫшко. — Въ градъ Казанлѫжъ голѣма рѣдкость е да стане побѣгванье; то става само тогава, когато родителите си на една мома не се съгласяватъ да я даджтъ на извѣстенъ момъкъ. Отпослѣ родителите признаватъ женидбата и се сдобряватъ, както съ дъщеря си, тѣй и съ зетя си.

Въ село, често пхти, когато родителите на момата или момъкътъ по разни причини прѣчажтъ на женидбата, скришомъ отиватъ до друго село или градъ да се вѣнчейтъ. Когато само момините родители не искатъ да даджтъ дъщеря си на тогава, когото тя отъ душа и сърдце желае, тя пристава на момъка и отиватъ другадѣ да се вѣнчейтъ. На нея казватъ „пристануша.“ Отпослѣ родителите признаватъ бракътъ и се сдобряватъ. Твърдѣ рѣдко нѣкои бащи и майки лишаватъ дъщеритѣ си отъ наследство. Но твърдѣ често се случва синътъ да бѫде лишенъ отъ наследство, ако не попита баща си, че ще се ожени за еди-коя си. Въ такъвъ случай разгнѣвений баща прѣписва стоката си на другите си синове, а не-послушниятъ и непокорниятъ го испрѣжда изъ двора и кѫщата си.

Копривница. — У насть нѣма обичай да бѣгатъ моми или момџитѣ да ги увличатъ силомъ. Това се счита по насть за безчестно (Р.?).

Лѣсковецъ. — Ставатъ и не се считатъ за срамотни. Причините сѫ главно, че роднините или родителите на момата не ракятъ да я даджтъ ономува, когото тя иска и който